

Sygn. akt VI1 U 10/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2019r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku Sekcja ds. (...) w VI Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSR Dorota Witkowska
Protokolant:	stażysta Magdalena Karpik

po rozpoznaniu w dniu 8 maja 2019 r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy H. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o odszkodowanie z tyt. wypadku

z odwołania od decyzji z dnia 28 listopada 2017 r., znak (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje powodowi H. G. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy jakiemu uległ 22 kwietnia 2017 roku w wysokości odpowiadającej 3% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu tj. w kwocie 2.427,00 zł (słownie: dwa tysiące czterysta dwadzieścia siedem złotych 00/100).

Sygn. akt VI1 U 10/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 listopada 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił H. G. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 22 kwietnia 2017r. z uzasadnieniem takim, że Komisja Lekarska ZUS nie stwierdziła uszczerbku na zdrowiu.

/decyzja w aktach ZUS na k. 13/

Od powyższej decyzji odwołał się powód H. G. zarzucając, że doznał uszczerbek na zdrowiu. Uszczerbek uznały mu POZU i Alianz.

Ostatecznie na rozprawie w dniu 8 maja 2019r. powód sprecyzował, że wnosi o odszkodowanie za 3% uszczerbku na zdrowiu.

/k. 3 odwołanie; k. 100 e-protokół rozprawy z dnia 8 maja 2019r./

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując zaskarżoną decyzję i jej argumentację.

/k. 4 odpowiedź na odwołanie/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód H. G. był objęty ubezpieczeniami społecznymi, w tym ubezpieczeniem wypadkowym.

W dniu 22 kwietnia 2017r. powód uległ wypadkowi przy pracy, kiedy zamykając bramę przy domykaniu suwnych skrzydeł bramy, zakleszczył wskazujący palec ręki prawej i doznał częściowego zmiążdżenia palca.

/okoliczności bezsporne/

W związku z powyższym wypadkiem powód wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o jednorazowe odszkodowanie. Lekarz prowadzący leczenie powoda w zaświadczeniu lekarskim dla celów ubezpieczenia społecznego wskazał m.in. na zgłaszane aktualnie niewielkie parestezje w okolicy opuszki palca prawego II.

Powód został zbadany przez Lekarza Orzecznika ZUS, który rozpoznał u niego stan po zgnieceniu paliczka dystalnego ręki prawej bez następstw urazu paliczka paznokciowego wskaziciela prawego.

Od powyższego odwołał się powód do Komisji Lekarskiej ZUS, która po przeprowadzeniu badania w dniu 22 listopada 2017r., rozpoznała u powoda stan po urazie palca II ręki prawej bez następstw.

W związku z powyższym uznano, że uszczerbek na zdrowiu powoda wynosi 0%.

/dowód: dokumentacja orzeczniczo lekarska w aktach ZUS – k. 7 opinie lekarskie Komisji Lekarskiej, k. 5 opinia lekarza orzecznika ZUS, k. 4 zaświadczenie lekarskie/

Wskutek wypadku przy pracy z dnia 22 kwietnia 2017r. powód doznał pourazowej niedoczulicy wskaziciela prawego, co polega na zaburzeniu czucia powierzchniowego na palcu II ręki prawej od strony dłoniowej w zakresie dwóch ostatnich paliczków.

Powyższe spowodowało długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 3% z pozycji 138a tabeli uszczerbków.

Niewielka powierzchnia obszar i stopień nasilenia dysfunkcji rozpoznanych zaburzeń czucia uzasadniają minimalny stopień przewidzianego uszczerbku. Rola czucia w funkcji ręki jest niepodważalna i ważna. Wiele czynności, zwłaszcza precyzyjnych, przy upośledzeniu czucia nie może zostać prawidłowo wykonana. Dysfunkcja palca polega na niedoczulicy opuszki, gdyż czucie jest jedną z jej podstawowych funkcji.

/dowód: k. 16 i k. 69 opinia główna wraz z opinią uzupełniającą biegłego sądowego specjalisty ortopedii i traumatologii narządu ruchu W. P., k. 42-43 opinia biegłego sądowego neurologa A. K. w zakresie rozpoznania/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne oraz dowody w postaci dokumentacji orzeczniczo - lekarskiej pozwanego i opinii biegłych sądowych ortopedy W. P. w całości oraz neurologa A. K. w części.

Oceniając okoliczności bezsporne Sąd miał na uwadze, że nie budziły wątpliwości, nadto znajdowały potwierdzenie w dokumentach, których autentyczności i prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron.

Spór stron sprowadzał się do oceny w zakresie wysokości uszczerbku na zdrowiu, jakiego powód doznał wskutek wypadku przy pracy z dnia 22 kwietnia 2017r., dlatego też szczególne znaczenie dla Sądu miał dowód z opinii biegłych sądowych, bowiem rozstrzygnięcie sprawy wymagało wiadomości specjalnych z dziedziny medycyny adekwatnej do urazu powoda.

Oceniając opinie biegłych sądowych Sąd podzielił ich treści i wnioski we wskazanym zakresie. W tym zakresie opinie były spójne, logiczne i konsekwentne. Biegli przekonująco uzasadnili na jakiej podstawie dokonali ustaleń medycznych i oceny stanu zdrowia powoda. Opinie zostały sporządzone przez biegłych w oparciu o badanie sądowo - lekarskie powoda oraz dokumentację zawartą w aktach, w tym dokumentację medyczną. Biegli dysponowali wiedzą specjalną adekwatną do urazu powoda, nadto wiedzą popartą doświadczeniem zawodowym.

Wszyscy biegli byli zgodni co do rozpoznania chorobowego powoda polegającego na pourazowej niedoczulicy wskaziciela prawego. Powód nie kwestionował takiego rozpoznania podobnie jak pozwany. Pozwany kwestionował jednak, aby takie rozpoznanie mogło być podstawą orzekania o uszczerbku na zdrowiu.

W tym zakresie oceniając sprawę Sąd miał na uwadze, że rodzaje uszczerbków oraz ich wartość została uregulowana w rozporządzeniu Ministra Pracy i polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym i długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.u. 2013.954 - t.j.). Zgodnie z pozycją 138 a tabeli uszczerbkowej stanowiącej załącznik do wskazanego rozporządzenia podstawą do oceny uszczerbku na zdrowiu w związku z urazem palca wskazującego są "wszelkie inne uszkodzenia w obrębie palca wskazującego oraz II kości śródreźca (blizny, uszkodzenia ścięgien, zniekształcenia, przykurcze stawów, zeszywnienia, zmiany troficzne, czuciowe itp.) - powodujące: ograniczenia funkcji - w zależności od stopnia". Przepis wskazuje tu na wartości 3-8% dla palca prawego i 1-5 % dla palca lewego.

Poza sporem w sprawie pozostaje rozpoznanie u powoda pourazowej niedoczulicy wskaziciela prawego. A jednocześnie w/w przepis (pozycja 138a) wprost przewiduje uszczerbek polegający m.in. na uszkodzeniu czuciowym nakazując miarkowanie uszczerbku w zależności od stopnia ograniczenia funkcji palca. W ocenie Sądu w pełni logiczne i przekonujące są wywody biegłego ortopedy, wskazujące na to, że wiele czynności, zwłaszcza precyzyjnych, przy upośledzeniu czucia palca nie może zostać prawidłowo wykonana. Odwołując się do wiedzy medycznej biegłego a także własnego doświadczenia życiowego, Sąd w pełni przyjmuje ten pogląd i uważa za biegłym, że rola czucia w funkcji ręki jest niepodważalna i ważna. Oczywistym jest także dla Sądu, że na funkcjonalność ręki wpływ ma funkcjonalność jej palców. Trudno sobie wyobrazić, że palec i do tego wskazujący z zaburzonym czuciem, mógłby być w pełni funkcjonalny, zwłaszcza przy czynnościach precyzyjnych. Trudno sobie wyobrazić brak zakłóconego używania tego palca np. podczas trzymania różnych narzędzi.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał za biegłym sądowym ortopedą, że ustalony na poziomie 3% długotrwały uszczerbek na zdrowiu powoda odpowiada doznanemu urazowi a zarazem przepisom i jest adekwatny do doznanych dolegliwości.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, że zarzuty pozwanego stanowią w istocie wyraz braku akceptacji dla odmiennych i niekorzystnych ustaleń biegłego sądowego ortopedy. Jednocześnie w ocenie Sądu to właśnie opinia biegłego sądowego ortopedy jest logiczna przekonująca i miarodajna dla oceny doznanego przez powoda uszczerbku na zdrowiu.

Skoro postępowanie dowodowe potwierdziło, iż powód doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 3% z pozycji 138a tabeli uszczerbkowej, to na zasadzie art. 11 ust. 1 w zw. z art. 12 ust. 1 i 5 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. 2017.1773, ze zm.) należało mu się jednorazowe odszkodowanie w wysokości odpowiadającej 3% uszczerbku na zdrowiu. W dacie zaskarżonej decyzji obowiązywała stawka odszkodowania za 1% uszczerbku na zdrowiu w kwocie 809 zł, co zostało ogłoszone w Obwieszczeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 27 marca 2017 roku w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej (M.P. 2017 poz. 283).

Mając powyższe na uwadze, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w wyroku.